

In če mi ostane en sam žarek,
četudi samo za utvaro,
podaljšaj trenutek zmagoslavja
las, oči in prstov.

Bogatejši bom
za nov privid,
za še en poraz.

P E S M I

T o n e K u n t n e r

RESNICA

*(ti si moja sekira
in ti si moj angel varuh)*

Jož, če si lačen,
si čisto drugačen
in čisto drugače
gledaš na svet.

Ti imaš prav.
Tvoja misel je zdrava
in prava je borba,
ki jo bojuješ.

V PREDMESTJU

V predmestju
so stare črne barake.
Po prašnih cestah
prideš v predmestje.

Ko se v predmestju dani,
odhajajo matere in očetje
z doma.

Otroci še spijo
in sanjajo še
o božični potici. ———

Potem jedo riž,
ki že od zjutraj
stoji v pečnici.

In ko se v predmestju noči,
se vračajo tihi
in polni ljubezni.

Tam, pravijo, da je veliko ljubezni
in da je kruh presveta stvar.

UDARIL SI

Udaril si
kot da si kravo prodal
in vem, saj ne boš priznal,
bilo ti je strašno hudo pri sreč.

Naš dom je bil lep,
pod hribom, med jablanami
in naša pšenica je bila lepa.

Takrat si nam rekel:
da vam bo lepše,
otroci.

Okoli, okoli je cvetel osat.

Zdaj vem:
nisi se bal socializma,
bal si se vetra z državnih njiv.

GORICA

Gorica je tvoje življenje,
blatno in žalostno kakor po toči,
je tvoja tolažba
in tvoje upanje

In kolneš
in moliš
in z upanjem komaj odplačaš svoj davek,

v kleti ti le še tolažba ostane.

STOPI V BRAZDO

Stopi v brazdo
bos,
ko so te ceste izmučile
in ljudje,
ko si že večkrat preklel
ljubi svet,
ko si šel zopet
ljubezni iskat
in si še komaj prišel
do reke.

Stopi v brazdo
bos,
kot če si stopil
za plugom očetovim.

JE FANT

Je fant plaho ptico ujel
in ji povedal ljubezen
in ji povedal ljubezen:

ljubim te, ljubiš me,
jaz sem tvoja svoboda.
In jo je spustil v svet.

Je ptica čez hribe zletela,
daleč čez hribe zletela,
bogve če pride nazaj.

OJ DUŠA PESNIŠKA

*Nāše gorice so ilovnate, oj ilovnate
In zlata je kapljica z naših goric,
oj duša pesniška, zlata in čista.*

I

Doma bi ostal,
da nisi se bal
dedine svojih očetov,
težke in stokrat preklete dedine.
Tako bi spoznal,
da je življenje vredno živeti,
četudi za kos rženega kruha.

Do trde noči bi oral in kosil,
sekal in vozil do trde noči.
Potem bi še stopil k živini, v hlev
ali pa v kleti pretakal pijačo — —
ali bi vozil v zadrugi traktor.

Pa nisi ostal,
svoj svet si izdal
in svoje ljudi
in pravijo ti:
velika živina.

II

Iz zemlje bi rasel tvoj svet,
trden in zdrav
in resničen
in rože bi cvele
in rože bi cvele.

Pa bi nabral jih,
pa bi razdal jih
kot svojo ljubezen
dekletu,
mami, očetu,

bratu in sestram,
vsem, ki te imajo radi,
vsem, ki jih imaš rad

ali popotniku daleč na cesti.

Saj rože so kakor lepa beseda,
rože so kakor odprto srce.

III

In bil bi močan, oj močan
in ne bi čakal obljubljeni dan
enakosti in svobode
in ne bi pisal žalostnih pesmi
in jalovih člankov v časopis.

Kadar bi šlo za pravico,
bi udaril
s pestjo
ali s krampom

in ne bi bil sam.

Imel bi veliko, veliko prijateljev.